

متن پرسش

با سلام و وقت بخیر! استاد عزیز! این چه احساسی ست که در اثر فشار و مشکلات دنیایی بیش از پیش دچار قبض می شوم؛ تا حدی که نمی‌توانم با ائمه و شهدا ارتباط قلبی بگیرم! اما همین قلب، سخت این احساسات و افکار را منکر می‌شود و این دوگانگی به شدت من را آزار می‌دهد. می‌دانم نباید اینچنین باشم اما هستم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! به گفته جناب مولوی: «ای بردار عقل یکدم با خود آر/ دم به دم در تو خزان است و بهار» از یک طرف باید آن‌گاه که قبض ما را فرا می‌گیرد سعی کنیم معارف الهیه خود را وسعت دهیم، و از طرف دیگر متوجه باشیم آن‌گاه که بسط و بهاری به سراغ ما می‌آید، در بهره‌برداری از معارف و تقوای خود بیشترین تلاش را داشته باشیم. موفق باشید